

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. R. M., J.**, zastúpený *JUDr. E. B., advokátom so sídlom B.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PK-64/2010 zo dňa 16. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júna 2011, č. k. 3S 306/2010-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2011, č. k. 3S 306/2010-22 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 7. júna 2011, č. k. 3S 306/2010-22, podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie vo veci žaloby žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. SLV-PK-64/2010 zo dňa 16. júna 2010, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č.p. KRP-140-4-PMO-2010 zo dňa 19.4.2010, ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania podľa ustanovenia § 245 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov vo veci jeho preloženia podľa § 35 ods. 1 písm. c) cit. zákona realizovaného právoplatným personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Nitre č. 133 zo dňa 19.9.2007.

Podľa názoru krajského súdu, aby rozhodnutie podliehalo súdnemu preskúmaniu, musí ísť o také rozhodnutie, ktorým bola fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach, musí ísť o rozhodnutie správneho orgánu, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť a musí ísť o rozhodnutie, ktorého preskúmanie nie je vylúčené podľa § 248 OSP. Na základe týchto kritérií krajský súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie nemôže byť predmetom preskúmania v správnom súdnictve.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie. Uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu je nepreskúmateľné, nakoľko krajský súd v zastavujúcom uznesení len odkázal na § 250d ods. 3 OSP, avšak neuviedol konkrétny dôvod, ktorý uplatnil pri svojom rozhodnutí. Žalobca predpokladá, že dôvodom zastavenia konania je právny záver krajského súdu, že rozhodnutie nemôže byť predmetom preskúmania v správnom súdnictve, k čomu uvádza, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky podmienky na súdny prieskum podľa § 248 zákona č. 73/1998 Z. z. Žalobca zdôraznil, že ide zároveň o meritórne rozhodnutie vo veci a nejde len o rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania, tak ako to tvrdí žalovaný. Krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď konanie zastavil.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s názorom krajského súdu a zároveň sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu. Poukázal na ustálený právny názor Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého súdnemu prieskumu podlieha rozhodnutie, ktoré je vydané ako individuálny správny akt, ktorým sa ukladajú práva, povinnosti, prípadne sa zasahuje do slobôd alebo záujmov subjektov práva. Ustanovenie § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dáva žalovanému iba možnosť (neukladá mu povinnosť) preskúmať právoplatné rozhodnutie, z čoho vyplýva, že žalobou napadnuté rozhodnutie je procesným rozhodnutím týkajúcim sa vedenia konania. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 3 rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 248 písm. a) súde nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na obnovu správneho konania. Aj keď rozhodnutie správneho orgánu vykazuje navonok znaky rozhodnutia procesnej povahy, v skutočnosti môže implikovať aj hmotnoprávne aspekty. Pre posúdenie podmienok súdneho prieskumu orgánu verejnej správy podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je určujúce to, či takéto rozhodnutie je spôsobilé zasiahnuť do právnej sféry fyzickej alebo právnickej osoby; k takémuto zásahu môže prísť aj rozhodnutím procesnej povahy, ktoré je spojené s hmotnoprávnymi účinkami. Na základe toho je rozhodnutie správneho orgánu o zamietnutí návrhu na obnovu správneho konania spôsobilým predmetom súdneho preskúmacieho konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedeného je zrejmé a nasvedčuje tomu aj smerovanie judikatúry Najvyššieho súdu SR, že aj na § 248 písm. a) OSP je potrebné nazerať a tento vykladať v kontexte ustanovenia § 244 a nasl. OSP, najmä ods. 3 tohto ustanovenia a to predovšetkým v prípade rozhodnutí, ktorými správne orgány obnovu konania podľa § 62 Správneho poriadku nepovolili. V takýchto prípadoch je potrebné zistiť, či rozhodnutie napriek svojej procesnoprávnej povahe, avšak s hmotnoprávnymi aspektmi, je spôsobilé zasiahnuť do právnej sféry fyzickej alebo

právnickej osoby, inými slovami, či takýmto rozhodnutím môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Preto posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu v takomto prípade by nemalo byť automaticky a plošne vyňaté zo súdneho prieskumu len s poukazom na formálne znaky takéhoto rozhodnutia, vzhľadom na ktoré sa javí ako výsostne procesného charakteru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel k záveru, že postupom súdu prvého stupňa bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2011, č. k. 3S 306/2010-22, podľa § 221 ods. 1 písm. f) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu bude preskúmať napadnuté rozhodnutie a zaoberať sa otázkou, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď návrh na obnovu konania zamietol.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 14. septembra 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth